

V Postrálmově 27. 2. 2010

Milá Mišo,

jsm moc ráda, že jsi dodržela slib, a přišla po deseti letech v den svých dvacátých druhých narozenin ses rozhodla přičíst si tento dopis.

Podle svých přání a snů bys teď měla studovat v Brně práva a jít v šlépějích svých milovaných sestřinic. Od malinka se ve Tvé hlavě vystrídalo tolik nápadů na různé profese, a to od prodavačky přes doktorku, veterinářku, módní návrhářku, kadeřnici, kosmetičku,kuriosickou průvodkyni až po studium práv zakončené postavením - soudce. Také Tvůj pohled na život se rok od roku měnil. Jako malé dítě sis rodinu představovala takto: „Udám se hned ve svých osmnácti letech a budu mít kope dětí, tak deset by mohlo stačit!“ Za nedlouho se Tvůj názor ale změnil: „Nebudu se vdávat! Musí by mi jin přídělával práci a starosti. Raději budu žít se svou nejzlatější babičkou a maminkou!“ A ještě o pár let později: „Nejdříve dodělám školu a teprve potom se vdám. Pořádám si asi dvě nebo tři děti.“ Od té doby se Ti plány nijak nezměnily.

A no, jak sis představovala svůj vzhled? Vzpomínáš si na to?

Vzhledem ke Tvým vysoké a štíhlé postavě, Ti většina známých říkala, aby ses v osmnácti letech přihlásila do soutěže Miss ČR. Když ses dostala na gymnázium a skamarádila se se svými super spolužačkami, domluvila ses s Tamarou, že se do Miss přihlásíte spolu. Když ses ptala mamky, jestli si máš (až budeš větší) nabarvit vlasy, mamka říkala, že máš pěknou přírodní barvu vlasů. Ale ty jsi byla přesvědčena o tom, že si jednou necháš udělat blondáté pramínky.

Dkrátka nápadů jsi měla opravdu hodně, to ano, ale teď si musíš sama odpovědět na to, kolik snů se Ti splnilo nebo jestli jsi měla něco udělat raději jinak. Život máš teprve před sebou, a proto máj hlavou vzhůru a plnýma douškama si ho užívaj! S pozdravem

Tvé druhé já

MICHAELA BORIKOVÁ

12 LET

GYMNÁZIUM

NÁMĚSTÍ OSVOBOZENÍ 20

ZÁBŘEH 789 01